

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **EuroGV, spol. s r. o., IČO 48116912**
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Pauchem
sídlem Sokolovská 695/115b, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

za účasti:

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 7. 2. 2024, č. j. MPO 95675/23/61100/01000,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 7. 2. 2024, č. j. MPO 95675/23/61100/01000, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně, Mgr. Tomáše Paucha, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu, kterým ministr nevyhověl námitkám žalobkyně vůči opatření ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „poskytovatel dotace“) ze dne 15. 9. 2023, č. j. MPO 91994/23/61100/61150 (dále jen „opatření“) o krácení dotace podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“).
2. Ze správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Žádostí ze dne 15. 1. 2020 žalobkyně požádala poskytovatele dotace o dotaci na základě výzvy APLIKACE - VÝZVA VII. vyhlášené v rámci operačního programu „Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014 – 2020“.
4. Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2021, č. j. MPO 260781/20/61200/712, poskytovatel dotace rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni do maximální výše 18 976 343,40 Kč.
5. Poskytovatel dotace následně v rámci posuzování žádosti žalobkyně o proplacení částky 5 053 940,20 Kč dospěl k závěru, že žalobkyně nesplnila 4 ze 4 indikátorů, k jejichž realizaci se v rámci rozhodnutí o poskytnutí dotace zavázala a nedošlo k naplnění cílů výzkumu a vývoje, který je cílem operačního programu. Poskytovatel dotace proto opatřením rozhodl o krácení dotace ve výši 100 %. Vůči tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 3. 10. 2023 námitky.
6. Ministr v napadeném rozhodnutí shledal, že krácení dotace je důvodné. Žalobkyně se v rámci podmínek pro poskytnutí dotace zavázala k realizaci aktivit „průmyslový výzkum“ a „experimentální vývoj“, přičemž výsledkem její činnosti bylo pouze zhotovení plánovaného digitálního díla. Nedošlo tedy k naplnění cílů výzkumu a vývoje dle příslušné metodiky. Krácení ve výši 100 % je proto důvodné.
7. Ministr se rovněž vypořádal s některými konkrétními námitkami žalobkyně. K námitkám, že s podnikatelským záměrem žalobkyně byl poskytovatel dotace seznámen již ve fázi řízení před rozhodnutím o poskytnutí dotace, ministr uvedl, že podnikatelský záměr žalobkyně v žádosti o poskytnutí dotace obsahoval nejasné a nepřesné formulace, kvůli kterým poskytovatel dotace dospěl k závěru, že projekt žalobkyně bude prvky výzkumu a vývoje obsahovat. Teprve následně (v závěrečné zprávě a přiložených dokumentech) bylo zjištěno, že realizovaný projekt neobsahuje nové poznání získané v rámci výzkumu a vývoje, ale běžnou potřebu migrace nehomogenních dat. Nejedná se o technologické zařízení, které umožní produkci ve větším množství (hromadná či sériová výroba), a technologie neověřila původní výsledky výzkumu a vývoje uskutečněné autorem nebo týmem, jehož byl autor členem.
8. K námitce legitimního očekávání ministr zdůraznil, že projekt žalobkyně byl sice schválen v plném rozsahu rozhodnutím o poskytnutí dotace, vyhodnocení naplnění cílů a realizace projektu je však věcí jinou. Důvody pro krácení dotace vyplývají z nedodržení podmínek pro poskytnutí dotace při realizaci projektu. Ministr popsál, že výsledky činnosti žalobkyně nenaplnily podmínky kladené na aplikovaný výzkum dle příslušné metodiky hodnocení.

9. Ministr rovněž odmítl námitky podjatosti oponenta, Ing. P. O. Skutečnost, že hodnotitelé Ministerstva průmyslu a obchodu pracují v daném odvětví i jinak, než jako hodnotitelé, o podjatosti nesvědčí. Rovněž nebylo prokázáno, že by tato osoba pracovala pro žalobkyni či pro její konkurenci. Dle ministra žalobkyně sama žádný odborný posudek, který by s oponentním posudkem polemizoval, nepředložila.
10. K námitkám týkajícím se výkladu Frascati manuálu odst. 2.73 ministr poznamenal, že nelze vykládat shromažďování dat a vytváření databází jako vznik nové softwarové technologie. Za určitých okolností manuál umožňuje nahlížet na jednotlivé projekty jako na výzkum a vývoj. Nicméně za situace, kdy „novým“ řešením žalobkyně je aplikace, databáze určitých dat z oblasti stavebnictví a geodzie, za použití shromážděné množiny dat, nelze toto považovat za výzkum a vývoj, či za vznik technologie. Dle ministra není projekt žalobkyně složen z vícero menších projektů ve smyslu 2.73 Frascati manuálu, ale jedná se o jeden projekt pouze členěný na etapy. Aby bylo možné uvažovat o výzkumu a vývoji, je nutné, aby více spojených projektů vytvářelo technologickou nejistotu, k jejímuž řešení bude zapotřebí výzkum a vývoj. Žalobkyní realizovaný projekt však žádnou takovou nejistotu nevytváří. Multioborovost projektu je daná jeho charakterem a je pouze atributem žádosti o dotaci, nikoli potvrzením o provedení výzkumu a vývoje.
11. Ministr se nezabýval žalobkyní předkládanými posudky doc. Č. a doc. S., neboť se dle jeho přesvědčení nejedná o znalecké posudky a nevyjadřují objektivní a nezaujaté postoje těchto osob. Závěry těchto posudků jsou vyjádřeny vágně, zároveň se nejedná o specialisty z oboru IT, nýbrž z oboru geodzie a stavitelství, kteréžto obory s výstupem projektu žalobkyně přímo nesouvisí, neboť nebylo nutné realizovat výzkum a vývoj v těchto oborech.
12. K námitce prodeje Systému správy budov a BIM (building information modeling) ministr uvedl, že software, ze kterého ověřená technologie projektu žalobkyně vychází, není výsledkem výzkumu a vývoje. Argumentace srovnáním s podobným projektem BIM 2 žalobkyně, který byl úspěšně proplacen, je nepřiléhavá, neboť zde bylo součástí projektu hardwarové řešení, které mělo prvky vlastního výzkumu a vývoje. Poskytovatel dotace tudíž neporušil zásadu rovnosti, pokud v současném případě dotaci pokrátí a v předchozím nikoli.

II. Obsah žaloby

13. Žalobkyně v rámci žaloby předně uvádí, že napadeným rozhodnutím (i prvostupňovým rozhodnutím) bylo porušeno její legitimní očekávání, které jí vzniklo na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyně měla za to, že pakliže splní veškeré podmínky zde uvedené, bude jí dotace poskytnuta a proplacena. Podle názoru žalobkyně byl již poskytovatel dotace seznámen s veškerými podstatnými informacemi týkajícími se předloženého projektu, tyto v rámci rozhodnutí o poskytnutí dotace schválil jako vhodné a naplňující cíle (splňující kritéria výzkumu a vývoje) předmětného dotačního programu, přičemž následná změna jeho názoru v opatření o krácení dotace je nedůvodným prolomením legitimního očekávání. Poskytovatel dotace měl povinnost řádně přezkoumat splnění indikátorů projektu, přičemž pokud v rozhodnutí o poskytnutí dotace toto neučinil, nelze to klást k tíži žalobkyně a následně jí krátit dotaci. Žalobkyně dodává, že napadené rozhodnutí si protirečí, neboť uvádí, že projektový záměr byl schválen, protože neměl v této fázi žádné chyby, na jiném místě však uvádí, že tento záměr měl nedostatky, např. nedostatečně definovanou ověřenou technologii. Ministr dále vůbec neuvádí, jaké podmínky Rámce pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací 2014/C 198/1 a jaká ustanovení zákona č. 130/2002 Sb. měla být

porušena. Z toho důvodu žalobkyně namítá i nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro vnitřní rozpory a neodůvodněnost.

14. Žalobkyně dále namítá, že ministr nevypořádal její námitky týkající se předmětu oponentního řízení, které vznesla vůči prvostupňovému rozhodnutí. Žalobkyně již v rámci námitek proti prvostupňovému rozhodnutí uváděla, že oponentní posudek Ing. O. překročil meze oponentního řízení, jak jsou definovány v Příručce pro realizaci oponentního řízení pro příjemce podpory programu Aplikace z roku 2019, neboť mj. hodnotil ve svých závěrech i to, zda projekt dosáhl cíle programu. Tyto námitky však nejsou v napadeném rozhodnutí vůbec vypořádány.
15. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem, že by nedoložila žádné odborné stanovisko z oblasti softwarového inženýrství, neboť doložila posudky doc. Č. a doc. S.. Žalobkyně zdůrazňuje, že se nejedná o znalecké posudky, neboť znalecký obor výzkumu a vývoje v České republice neexistuje. Nicméně oba odborníci jsou vysokoškolskými pedagogy se zkušenostmi z technických oborů, kde je IT integrováno do výuky. Oba odborníci mají dále zkušenosti

z oblasti výzkumu a vývoje softwaru i ověřených technologií. Žalobkyně má za to, že tyto posudky na její podporu jsou relevantní co do odbornosti i objektivnosti. Ministr v napadeném rozhodnutí nijak nespecifikoval, proč by tito odborníci objektivní být neměli. Žalobkyně konečně zdůrazňuje, že pokud existovaly pochybnosti o objektivnosti jí předložených posudků, měl správní orgán povinnost zadat znalecký posudek *ad hoc*, případně si alespoň vyžádat doplňující informace od jmenovaných odborníků žalobkyně. Žalobkyně je přesvědčena, že závěry ministra týkající se nepřihlédnutí k jí předloženým posudkům jsou nepřezkoumatelné. Žalobkyně je dále přesvědčena, že splnila veškerá kritéria kladená na výzkum a vývoj, neboť její projektové řešení – multioborovost a množství prvků nejistoty způsobilé k řešení prostřednictvím výzkumu a vývoje, naplnily parametry dle bodu 2.73 Frascati manuálu a napadené rozhodnutí stojí i na nesprávně zjištěném skutkovém stavu.

16. Žalobkyně konečně namítá, že se ministr v rámci napadeného rozhodnutí vůbec nevypořádal s její námitkou absence porušení Hlavy II. čl. 6 odst. 6.10.3. rozhodnutí o poskytnutí dotace. Toto ustanovení totiž dle názoru žalobkyně žádnou povinnost nestanoví, závěr ministra v napadeném rozhodnutí o tom, že došlo k porušení této podmínky, nemůže být správný. Žalobkyně tato tvrzení uplatnila již v rámci námitek vůči prvostupňovému rozhodnutí, nicméně napadené rozhodnutí se s touto námitkou nevypořádává. V této části je tedy napadené rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve vyjádření zrekapituloval průběh dotačního řízení a odkázal na závěry napadeného rozhodnutí. Žalovaný zdůrazňuje, že projekt žalobkyně byl schválen jako víceetapový, po ukončení každé etapy žalobkyně podala žádost o proplacení příslušné části. Celkem třem žádostem bylo takto vyhověno, čtvrté žádosti o proplacení částky 5 053 940,20 Kč, podané žalobkyní dne 2. 3. 2023, nebylo vyhověno, neboť žalobkyně porušila ustanovení hlavy II. čl. 6, odst. 6.10.3 rozhodnutí o poskytnutí dotace tím, že nenaplnila žádný z indikátorů uvedených v čl. 6.10.1, tedy kritéria 2 x SW a 2 x ověřené technologie.
18. Žalovaný nesouhlasí s argumenty žalobkyně týkající se legitimního očekávání. Žalobkyně byla již v rozhodnutí o poskytnutí dotace jasně seznámena s cílovými kritérii, jichž musí dosáhnout, aby jí byla dotace (resp. její část), proplacena. Žalobkyně však tyto cílové

indikátory výzkumu a vývoje (2 x SW a 2 x ověřená technologie) nenaplnila. Je sice pravdou, že projekt žalobkyně byl přijat a schválen v rámci podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, nicméně popis ověřené technologie byl nejasný a vágní do té míry, že žalovaný nabyt přesvědčení, že cílové indikátory jsou v souladu s cíli dotačního programu. Skutečnosti, že realizace projektu probíhala v rozporu s podmínkami dotačního programu, a že cíle projektu nebyly splněny, vyšly najevo až posléze při posuzování projektu žalobkyně v rámci oponentního řízení.

19. K překročení stanoveného rozsahu oponentního řízení dle žalovaného nedošlo. I dle žalobkyní namítané Příručky pro realizaci oponentního řízení pro příjemce podpory, která byla již součástí dotační výzvy, slouží oponentní řízení i k zhodnocení výsledků a naplnění cílů projektu dle rozhodnutí o poskytnutí dotace. Nadto žalovaný měl povinnost naplnění cílů dotačního programu a rozhodnutí o poskytnutí dotace, které žalobkyně nesplnila.
20. K nezohlednění předložených odborných posudků žalovaný uvádí, že v napadeném rozhodnutí byl posouzen zjištěný skutkový stav, o kterém nebyly důvodné pochybnosti. Ministr v napadeném rozhodnutí vyložil, jakým způsobem byly posudky žalobkyně hodnoceny; nesouhlas žalobkyně nezakládá nesprávnost postupu žalovaného.
21. Ohledně výtek žalobkyně vůči nevypořádání námitek týkajících se ustanovení Hlavy II. čl. 6 odst. 6.10.3 žalovaný uznává, že toto ustanovení nestanoví žalobkyni povinnosti, nicméně tyto povinnosti stanoví bod 6.10.1. Žalovaný toto pochybení považuje za formální marginálii, která neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto žalobkyně neměla žádné pochybnosti o tom, proč je jí dotace krácena, takže nedošlo k poškození jejích práv. Napadené rozhodnutí vypořádává námitky žalobkyně po věcné stránce a uvedené opomenutí nemůže mít vliv na jeho přezkoumatelnost či srozumitelnost.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

22. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („soudní řád správní“) přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. Soud předesílá, že žalobkyně sice označila v rámci podané žaloby jakožto osobu zúčastněnou Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický, který se dle jejího tvrzení na projektu žalobkyně podílel v rámci smlouvy o konsorciu, nicméně soud nemíní, že by tato osoba splňovala kritéria kladená na osobu zúčastněnou ve smyslu § 34 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobkyně rovněž žádným konkrétním způsobem neuvádí, jak by měla být tato osoba přímo dotčena na svých právech napadeným rozhodnutím (či jeho zrušením soudem) a ani z obsahu spisu žádné takové informace nevyplývají. Z těchto důvodů soud s uvedenou osobou jako s osobou zúčastněnou nejednal a ani ji nevyzýval, zdali bude v řízení vystupovat v pozici zúčastněné osoby.
24. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho

vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).

Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.

Podle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel se v rozhodnutí o námitkách rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.

25. Soud předně podotýká, že byť mají rozpočtová pravidla relativně samostatnou úpravu, soudní judikatura dovodila, že na opatření podle § 14e rozpočtových pravidel se hledí jako na správní rozhodnutí ve smyslu správního řádu (viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2023, č. j. 9 Afs 203/2023 - 45). Na námitky se hledí jako na řádný opravný prostředek, na který jsou kladeny nároky dle správního řádu.
26. Po seznámení s obsahem spisu a žalobkyní prezentovanými žalobními body soud míní, že klíčovou otázkou k zodpovězení je, zda projekt žalobkyně splnil podmínky výzkumu a vývoje. Soud se přitom nejprve zabýval námitkami žalobkyně, že ministr v rámci napadeného rozhodnutí nezohlednil posudky předložené spolu s námitkami žalobkyně (posudky doc. Ing. P. Č., Ph.D. a doc. Ing. P. S., CSc.) a tento postup dostatečným způsobem nezdůvodnil.
27. Soud z předloženého spisu konstatuje, že ministr v rámci napadeného rozhodnutí odmítl vzít tyto posudky v potaz především z formálních důvodů (viz s. 9 napadeného rozhodnutí). Soud se však s těmito závěry z velké části nemůže ztotožnit.
28. Ministr v první řadě učinil závěr, že uvedené posudky nepovažuje za relevantní, neboť „se nejedná o znalecké posudky.“ Takovéto závěry jsou však v rozporu s obecnými principy hodnocení důkazů správním orgánem, zejm. § 50 odst. 4 a § 51 odst. 1 správního řádu. Je nespornou skutečností, že se o znalecké posudky nejedná (např. absentuje tzv. znalecká doložka), nicméně tato skutečnost sama o sobě není důvodem pro úplné vyloučení těchto posudků z úvah správního orgánu. Při aplikaci zásady volného hodnocení důkazů důkazní návrh nelze vyloučit pouze s ohledem na to, že se nejedná o konkrétní důkazní prostředek (zde znalecký posudek), nýbrž je nutno takovýto důkazní prostředek hodnotit jako např. důkaz listinou či odborným vyjádřením. Pakliže ministr v napadeném rozhodnutí takové žalobkyní navržené důkazy vůbec nehodnotil s poukazem na to, že se nejedná o znalecké posudky, jedná se o procesní pochybení správního orgánu. Vzhledem k tomu, že se jedná o klíčový důkaz jak pro žalobkyni, tak pro žalovaného, a to s ohledem na vlastní formulaci napadeného rozhodnutí, ve kterém je žalobkyni mj. vytýkáno že: „údajnou souvislost s deklarovaným VaV charakterem tohoto projektu příjemce dotace neprokázal ani reálně nedoložil“, je třeba toto procesní pochybení hodnotit jako závažné s tím, že mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
29. Pakliže napadené rozhodnutí hodnotí osoby, které vypracovaly předmětné odborné posudky jakožto profesně nezpůsobilé pro posouzení přítomnosti výzkumných a vývojových prvků z oblasti softwarového inženýrství, resp. tuto odbornost má ministr za neprokázanou, jsou tyto závěry opět nepřezkoumatelné. Ministr v rámci napadeného rozhodnutí neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které k těmto závěrům došel, vyjma obecných důvodů týkajících se v záhlaví posudků popsaného oboru těchto odborníků.

Takovéto odůvodnění je však za situace, kdy ministr materii těchto posudků z hodnocení důkazů zcela vyloučil (viz výše), ačkoli se jednalo o stěžejní důkaz pro posouzení krácení dotace, nedostačující. Zvláště pokud žalobkyně již v rámci námitek (s. 9 námitek žalobkyně vůči prvostupňovému rozhodnutí) vznesla relativně konkrétní argumentaci, jaký mají doc. Č. a doc. S. z hlediska své profesní odbornosti vztah k posuzované materii. Byť lze mít pochybnosti o relevanci posudku osoby z oboru geodzie a důlní měřičství (doc. Č.), za situace dostatečně konkrétní argumentace ze strany žalobkyně o profesním vztahu této osoby k řešené problematice, nelze dle mínění soudu závěry tohoto posudku jednoduše odmítnout na základě povšechně obecných úvah. Nadto o druhém posudku žalobkyně ani nelze rezolutně tvrdit, že zcela chybí užší vztah doc. S. k materii projektu, neboť doc. S. působí na stavební fakultě ČVUT, přičemž v rámci oponentního řízení byl zohledňován např. posudek prof. P. ze stejné fakulty (viz oponentní posudek ze dne 20. 2. 2023).

30. Soud dále konstatuje, že ministr v rámci napadeného rozhodnutí opakovaně zpochybňuje nestrannost a objektivitu uvedených předložených posudků, resp. jejich autorů („*nebyla předložena žádná čestná prohlášení o objektivnosti, nestrannosti a nezávislosti na subjektu příjemce dotace a jeho statutárních zástupcích; „prokazatelně se nejedná o objektivní a nezáujaté postoje“*“), nicméně neuvádí žádné důvody, pro které k těmto závěrům došel. Dle soudu se tedy jedná o obecná konstatování, která sama o sobě nemohla vést k nezohlednění těchto zásadních posudků, neboť listinný důkaz nemůže být vyloučen z hodnocení důkazů pouze proto, že jeho autor nedoloží čestné prohlášení o jeho pravdivosti. Ministr proto pochybil, jestliže v návaznosti na tyto úvahy posudky zcela vyloučil z hodnocených důkazů, respektive je ohodnotil jako neobjektivní, aniž by uvedl konkrétní důvody, pro které k tomuto závěru dospěl.
31. Zároveň soud nepřehlédl, že napadené rozhodnutí se i přes výše uvedené vyjadřuje k materii předmětných posudků, která je stručně označena za vágní. Jakým způsobem k tomuto závěru ministr v rámci napadeného rozhodnutí dospěl však zůstává bez odpovědi, když bližší hodnocení těchto posudků (viz tyto posudky, jež jsou přílohou námitek žalobkyně ze dne 29. 9. 2023) ministr v napadeném rozhodnutí neučinil.
32. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soud shledal rovněž ve vztahu k námitkám žalobkyně k rozsahu oponentního řízení, resp. překročení rozsahu oponentního řízení a ohledně porušení Hlavy II. čl. 6. odst. 6.10.3 rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyně tuto argumentaci konkrétně vznesla již v rámci podaných námitek (s. 6, 10 námitek), přičemž ministr se jimi v napadeném rozhodnutí zcela opomněl zabývat. Je lhostejné, zda by tyto argumentační linie byly potenciálně neúspěšné (či by příslušná pochybení nezaložila nezákonnost rozhodnutí). Pakliže tyto námitky byly ze strany žalobkyně dostatečně konkrétním způsobem vzneseny, měl ministr povinnost se těmito námitkami v napadeném rozhodnutí zabývat. Soud zdůrazňuje, že toto pochybení nelze napravovat až v rámci vyjádření žalovaného v řízení před správním soudem. Soud si je vědom restriktivity uplatňované ve vztahu k hodnocení nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí správních orgánů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45), nicméně tuto restriktivnost nelze dle mínění soudu aplikovat, pokud se správní orgán věcnými námitkami účastníka řízení (zde žalobkyně) vůbec nezabývá.
33. S ohledem na skutečnost, že argumentace žalobkyně legitimním očekáváním (1. žalobní bod) je závislá na tom, zda byly skutečně naplněny cíle projektu žalobkyně, což s ohledem na výše uvedené závěry nyní nelze říci, soud se tímto žalobním bodem nezabýval. Obecně však připomíná, že legitimní očekávání nelze dovozovat v případě, kdy žadatel o dotaci nesplní

podmínky pro poskytnutí dotace. Zdali se tak stalo v případě žalobkyně však bude předmětem dalšího řízení.

V. Závěr

34. Žalobkyně tedy se svými žalobními námitkami uspěla; Městskému soudu v Praze nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit a vrátit jej žalovanému k dalšímu řízení. Žaloba je důvodná zčásti pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a částečně pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), c) soudního řádu správního). Soud konstatuje, že rozhodoval ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť napadené rozhodnutí rušil z důvodů, pro které zákon nařízení jednání nevyžaduje (§ 76 soudního řádu správního).
35. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními závěry učiněnými soudem v tomto rozsudku. Na žalovaném nyní bude, aby především jasným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil důkazní použitelnost odborných posudků doc. Č. a doc. S. předložených žalobkyní. Pakliže dospěje k závěru, že tyto posudky nejsou způsobilými důkazy, či nejsou sto ničeho změnit na dosud zjištěném skutkovém stavu, bude povinen tyto závěry přesvědčivým způsobem odůvodnit. To stejné platí i ohledně objektivity či nestrannosti osob podávajících předmětné odborné posudky.
36. O náhradě nákladů řízení žalobkyně rozhodl soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Úspěšná žalobkyně má nárok na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny advokáta za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna se dále zvyšuje o částku 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty. Celkem tedy žalobkyni náleží náhrada ve výši 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2024

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D.
předseda senátu